

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1879. — ΑΡΙΘ. 113

Τὸ Δελτίον διδοται διώρεαν πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Επιτίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς ἢ συνδρομῆς τούς. Αἱ ταῦς μητοιάτους πιμεῖται ἐπιστολεῖς: Εἴναι ἀδύνατα φρ. Α., ἐν τοις ἀπορχείαις φρ. Β., τῇ ἀλισσανῇ φρ. Γ. — Προτιγνόντενα φύλλα πω-
ρύνται πρὸς λεπτά 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1550. Ἐπεικά: Ἐκδίδοται κατὰ χριστιανὸν. Ἐπος δ'. Τόμος Ζ'. 25 Φεβρουαρίου 1879. Ἀρ. 165 (118). Απεικ 20. θεμάτην, γραφείον τῆς Πατέτας, δόδος Σαταΐδου, ἀριθ. 6, σειρ. ο. 16. Περὶ εἰχμάτων: Εὐρυπίδης τοῦ διπλούργου τῶν κανονικῶν ἐπὶ ἐπαναστάσεως, — Λουκᾶς Λάρας, ὅπλο Δ. Ιακελλή (αυγ.). — Η Ναύλη. — Οἱ Ἀγγλοὶ ἐν Ρωσίᾳ ἐπὶ δύο δ' τοῦ τριφεροῦ. — Περὶ εὐαρκείας. — Γνῶμαι καὶ κέφεις θεοκατ. τοῦ δουκός Δελτα-Ροσφουκώ (Ματέρρα. Γ. ωχιού). — Ἀλγήθεια. — Σημειώσεις. — Μία συρβουλὴ ἐξ έδουμάδων.

1551. Βιογραφία Γεωργίου Κ. Τυπάλδου, Κεφαλληνού, υπό Π. Τυπάλδου Φορέστη. Μεταγλωττισμένα ἐκ της ιταλικής, υπό Ν. Καλογέρου, μυναχοῦ. Ἐν Κεφαλλη-

ς, τυπογραφείον «Πήγα», 1870, Βούν, σ. 40.
1852. Άργος εἰς τὸ μητροσύνον τῶν εὐεργετῶν τοῦ πα-
πιστημούν εντολῇ τῆς Διαδηματικῆς συγκλήτου κερά τὴν
Ιανουαρίου τοῦ 1870 Ιετούς, ἐρότην τῶν τριῶν Ιεράρχων,
τὴν ἱερὴν τῆς Μητροπόλεως, να πὼν ἔκφωνανθέτῃ ὅπερ Α. Διο-
ίδους Κύπριαν, καθηγητοῦ τῆς θεολογίας; Άργον, έκ
τυπογραφείον «Παρνασσού», 1870, Βούν, σ. 12.

1553. Ἐκθέσεις τῆς Ἰαννίκης Πιστωτικῆς Τραπέζης ἡς Ἐλλάδος πρὸς τὴν Γενικὴν τῶν μετόχων αὐτῆς Συ- λλεσιν καὶ τῆς Ἑλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῶν ἔργων δύο ἔτους 1878. Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Φι- λανδίας. 1879. 4ον.

1554. ΙΙ. **Talos**: Φελοσοφία σήμερη πάχνης ἐν Ἑλλάδι. Διαράντης Σπυρίδωνος Α. Κουσουλίνου. Αθήναις, ἐκ τυπογραφείου Στ. Κουσουλίνου, 1879, 8vo, σ. 10' καὶ 30, δρ. v. 2. [Η ἀριστή αὐτή μετάφραστις ἔθηκασιεύθη διανύμως. Ἐκ τοῦ προλόγου τοῦ πεπαθευμένου μεταφράσου μεταρρέφειν τὰ ἔπειραν; Διάνοια ὑψηλής, καρδια-
θεωνικής δ. Η. Ταΐπει ἐν τῷ περὶ τῆς ἡγ. Ἑλλάδοι, τάχνης
λοσφρικῆς αὐτοῦ μελέτη διεικαλλιτεχνικῶν πατοικιῶν
λάθρου τὴν μάγευτην τῆς Ἑλλάδος φύσιν, τὴν εὐφύτων
νόη κατοικιών, τὰ θηλη τοῦς δρυγαλίους θεούς, διεπαισθή-

τα κατακόντα, τα γράπτα, τους αρχαιούς, νεοεργά,
ως μεταφέρει ήδης εἰς τὸν ἀντιπρόστεπτόν του πολυχώμανον Ἑλ-
λυτικὸν οἰδημόν, οὐ τὴν λαμπρότητα εὐγλώττες μαρεμούσος;
Διασυνθέτα μνήμεια καὶ ρήσης τριμένοι λίθοι. Ἀνα-
στοιχία τὰ ἔργα, σύντομα παρήγαγεν· τῶν δὲ νημάτων καὶ ίδιωτι-
κούς τῶν τεντώρων ἐν πολλοῖς θλαττοῦται τοῦ γαλακτού,
οὐ φυσικού, ἀφελοῦς, ἀνυψώντος τὸν ἄνθρωπον μέχρι τῆς
ανικής τελειότητος. Τὸν ἔργον τοῦ Η. Taine ἔξαπτον τὸν
οὐρδὸς τὰ ἔργα τῶν προδύνων ἔρωτα ήμενον καὶ ἔγενερον τὴν
τρινήν φιλοτερίαν, εἶναι χρήσιμον παντὶ Ἑλλήνι· διότι
εἰπεῖν οὐ δυσλογίσθωμεν, οὐτὶ ἐν Ἐλλάδι ἡ πάτερα καὶ
ἄλιστα ἐν τοῖς τελεστοῖς κρύσσονται παρημετρήσθω· ενθαδεῖς
οἱ δραματεῖς, ἴκανοι καὶ ἀνίκανοι ἐν τῷ τείχειαν μοτρό-
ν θλέμματα μόνον ρίψωμεν πέρική ημάν, βλέπομεν ἀναρίθ-
μοδούς· καὶ κακοὺς διεποντας· τὰ τῆς πολίτειας, διοικοῦν-
τες, δικαζοντας, διδάσκοντας· ἐν τῷ τελευταῖς μάλιστα
κακεπεντετός ἀξιοπρεπήτηρος ἔστιν ἡ ἑκτωπίς τῆς πατ-
ιας. Ἐλάχισται αἱ ἐκπατούνται συγγραφαῖ, Ἐλάχιστα
ἔχοντα ἀξίαν φιλολογικά ἔργα· πολλοὶ δὲ μὴ τυχόντες
θερρύνσεως, θύμασαν ἐξ ἀπελπισμοῦ τὸν κάλεμον καὶ
εἰδιδόθεαν εἰς ἄλλα ἔργα, εἰς ἀδὲ ξηρανόντα πρωτι-
ανούν. Η γέλωσσα ἡμῶν, κατέψας δημόρειτο· γιγαντιαῖς
οὐδιμένη προβόσους, εἶναι εἰστοι δημόρωτος, βρίθουσα βαρ-
ύριμον, χυδαίριμη, σόλοισισμόν. Στερώμενον ἔγχωρίαν
εἰστρομονικὸν συγγραφῶν, ἐπιδιδόμενα ἐξ ἀνάγκης εἰς τὸν
μαθηθεῖν ἕνων γλωσσῶν· ἐπαντες οἱ λόγιοι, πλὴν σπα-
ωτάτων ἐξαιρέσεων, σκεπτόμενα καὶ γράφουσεν ἕνωντερο-
ντος· οὐκέτι δὲ τῆς κακῆς πρόβαταρκτικῆς παιδεύσεως εἰσα-
μένων εἰς τὰ σχολεῖα πολλῶν διδαχτικῶν βιβλίων ἀν-
θετόσων διαθέσιν. διδασκόμενα κακῶν τὴν ἐλληνικὴν γλω-

παν' μεταγειρίζομεθα κατὰ οὐρον λέξεις μη Ἑλληνικάς έκεινοι
ινάγκης, ἃς διν δυνάμεισθα να ἔκριτωσιμαν. Ἐχουμεν χαρα-
τήρα λόγου Γαλλικόν, Περσικόν, ἀλλ' οὐχι καὶ Ἑλλη-
νικόν· ἐν δευτέρῳ δὲ τιθέμεναι λόγων την μελέτην των
Ἑλλήνων ουγγαρέων, κατατριβόμεθα· εἰς τὴν ἀνάγνωσιν
ἐνών αυτράρων, ἐλαφροτάτων πολλάκις, ὡν κακόθηλοι
επετράφασις κατέκλουσαν την ἡμετέρων κοινωνίαν].

1859 το αριθμητικό της πλογωσσαληνής. Μεταφράσια
της Revue des Deux Mondes. Τόμος πρώτος. [Έκλεκτη
ειδιοθήκη, άριθ. 11]. 'Εν Αθήναις, ἐκ του τυπογραφείου
της Στοάς, 1870, θεον, σ. 122, δρ. v. 1.

1556. Ἐφημερίς τῶν φελομαθῶν. Ἐν Ἀθήναις, 1
εβδομάδοις 1879. Προτεγμένη: [Επωνυμία] προε-

περιορίσαρκον 1874. — Περιεχόμενα: Η λαϊστική παράδησεσ έπαθ. Κ. Σ. Κόντου. — 'Επιμολογία όποι Ι. Ν. Σταματέλου. — 'Ιστορία του βίβλου χρονών θόπ. Π. Γεναδίου. — Περὶ τοῦ ἐνδιαιφέροντος τῶν γονέων περὶ τοῦ συκολευ.

— Δημόσια Έγγραφα. — Ἀγγελία.
1552 Εὐτύχιος Ἐπί Αρχιεπίσκοπος | 7 περισσότερου

1557. Γαληνός. Έγ. Λιθογραφία, την 17 φεβρουαρίου
1870. Διάσταση 110x130 μ. Είναι ένα πορτραίτο σε μεταλλική πλάκα.

879, άριθ. 7. ('Εκδίδοται όποι τών λατρών ή, Γεωργαντά, Σ. Σικαδασέση, Ν. Μαχά, Ν. Δελλαπόρτα). Περιεχόμενα: Συμπληρωματική και παραπληρωματική σύνταξη της Ταύτωσας. — Περι

ενα τις δυτικής κομματιών υγρά της μάσας. — Ιερής θείαγνωστές καὶ θεραπέλες τῆς φλεγμώνης του κατ' αὐχίον ἄρδρου εἰς πατέας. — Λοιμόδε καὶ καθάρων. — Ἀντικαθασματικός καθαρισμός τῶν ἐπιστολῶν. — Χρήσις τῶν διδάσκων του Σεΐζ ωπολυεμβῶν κατά της περισφήμεως τῶν νέαρων. — Βιβλιοτεάτα. — Ελδούσεις. — Παραρομάτων οικονόμων του Κρήτη. — Ελδοτοποιία.

Ιερωδίας είν τῷ ἐπρ. — Εβδομάδισ.

1558. ἈΟηναῖς. Ἀθῆναι, 18 Φεβρουαρίου 1879, δρ. 4.
Ἐπιτελείχθεντα: "Ἡ τέοντας καλλιέργεια ἐν Ἑλλάδι. —
Διφλέλλην Σαμονήλ Χασοῦ. — Ὁ μέγας Βαζόρης Χερεδίν
Ιασδες. — Ἡ οἰκογένεια τοῦ Διοσρέδη. — Ὁ χρυσανθηρός
τερά τοις εἰδῶντολάτρας. — Ὁ Ἄχρης Μουχτέρ Πασός.
— Τούρκοι. — Αιγαίνοι. — Εβδομάδισ.

1589. Ἐλληνικός σύλλογος «Ερμής». Έν Καναταγ-
νυπάδει, Ιανουάριος, 1879. Περιεχόμενα: Ο χρόνος

τό νέον έτος όποι Λ. Πέκιου. — Ἰστορία τοῦ Ρωμαϊκοῦ πολέμου όποι Λ. Φ. Στεφάνοβλου καὶ Κ. δ. Κωνσταντίνη (ουν.). — Περὶ γάμων τῶν φυσῶν όποι Π. Φαρδ. — Ιερὸν τὸν Ἐλλάδεων θίμων τοῦ γάμου όποι Κ. Σερβίδην. — Νεκρολογία. — Ραθυορρία καὶ ἔρως. Μυθιστορία ἡ τοῦ γγλικοῦ όποι Α. Χ. Σιεφοκόβλου. — Ἀστεια καὶ ἀνέκδοσις. — Πολητής. "Η καταιγίς τοῦ βίου μου όποι Ι. Α. Ζερούζακη.

1500. Ἀλεξανδρινή· Βιβλίονθήκη, σύγγραμα περιστῶν ἔδωμασιστὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ Κ. Π. Αλεξαρδέου. Ἰερειχόμενα τοῦ 18 Φαύλωντος Λαζαρίκου. — "Εἰκρά Νηρῆς. — Άδος Γαλλού. Ιν. Ἡράλαζη. — Ελεκνίσια
— Ποικίλαις. — Λάστις. — Αἴνιγμα. — Λαυδηρίφα.

Ο διακεκριμένος τάλλος συγγραφέας κ. Henry Hous-
eys, δι συγγράφεις τῶν βίων τοῦ Ἀλκιδίδου καὶ Ἑλλα-
κοῦς πονημάτων μεστὰ φιλελληνισμού, θηριοσίεσσεν ἐν τῷ
Ἐπιθετήριοις τῶν Διὸς Κόσμων. (τεῦχ 15 Φεβρουαρίου)
ερμάτατον ἔθρον. «Περὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων
περιχώπων τῆς Ταύρικῆς.

— Οι καληγητες των πανεπιστημιων. Οδωνίας και Καρ-
σθριγιας ιπποτειλαν ξυχάτω εις την κυβέρνησην ωρμημα,
οι καταδεκτηνύουσι την ἀνάγκην αυτάσσεως ἀγγλικής
ρηγιολογίης σχολής ήν Λθυνιας, κατε το παράδειγμα
ης Αγγλίας και της Γερμανίας. Κατα πάσος πιλαντήτης
ἀγγλική κυβέρνησης θέλησην την αίτησην, ούτων δέ
ετερόν θέλεισθωντιν ήν Λθυνιας τα δημαρχια ἀγγλι-
κής σχολής, ης ή διεθνώντις ανατίθεται θους εις την κα-
ηγητην κ. Ιερό, τὸν υπὲρ πάντα Ελλον μορχήσαντα υπέρ

— Τά πρότινος ἐκδοθέντα "Ιστορικά Δημογενησμούματα της Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως" τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου Μεταξᾶ μεταρράξονται ἵστασθαι δική του ἐγκρατοῦς Ἑλληνικῆς γλώσσης λογίουν ἴταλον κ. B. Grois, οὗ τις ποτὲ ή "Βεττία" ἐδημοσίευσεν ἀλλοτε διατριβές τινας, Ἑλλήστι γεγραμμένας.

— Βίς τα τελευταῖα φύλλα ἡμῶν. • Κλεισθένης διηγείεται
ακούει περιγράψεις. • Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

819.

Απολαγόν τις δέρμες σύζυγον τύχουν και περισσοτερά τις δρ. 540,000. Έν τη διαθήξη του δέσμασσεν διε, ήν δη σύγδε του γεννήσαντος οίστος εκ της περιουσίας του τριπλάσιον μερίδιον τῆς μητρός, διε δέ κάρην να λαρβάνῃ αύτη τὸ θύμα τοῦ μερίδον τῆς μητρός. Ή σύζυγος ἐγένητος υἱὸν καὶ κόρην ἐνταυτῷ. Πώλη γενὴ διατομή τῆς περιουσίας;

Ἐν Αθήναις, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1870.

Π. Ο.

820.

2	2	2
2	2	2
2	2	2
2	2	2
2	2	2
2	2	2
2	2	2

ΛΙΣΤΩΝ ΕΠΙΚΟΝ

(Τὸ διωτέρῳ εἶναι περούματα ἀρχαῖα ἀναλογούσα πρὸς τὴν δημόδη: «Πλάθαν τάχρια νέον γάλανον τὰ θύματα». Φμ.)

Ἐν Αθήναις, Φεβρουαρίου 1870.

Φμ.

821.

S
P
Y O S O Y
P
K
P

Σχημάτισον ἑτερον σταύρον δὲ τῶν διωτέρων γραμμάτων διετε νὰ ἀναγινώσκῃ τις καθέτως καὶ θριζοτίως ἀνὰ τὸ Ιερορίκυ δύομα.

822.

Τὴς οὐρανούς περούματα: «Νόστιμα καὶ τὰ κόρδαμα, » διοδίον έχει ποίησε τις εἰς ἀντιτοιχούς ἀρχαῖα;

823.

824.

Ποὺς απέτι κατοικοῦν σοροί
Μικρός τε καὶ μεγάλος,
Ποὺς μεταξύ των εἰν' θυμοῖς
Καὶ εἰς τὸν κόσμον λάλοι;

825.

(Τὸ λόγον διηρέφεται μὲν ωντοτελείᾳ.
Caesse. Tete.

Voulez comme on peut arriver,
Chère lectrice, à me trouver:
Prenez d'abord une moustache,
Ayez soin qu'elle soit sans lache;
Puis coupez une chiquète en deux;
Joindez-y le coeur d'un boiteux,
Puis prenez un ciblataire,
Qui rejette le ciblat,
Et vous aurez un militaire,
Qui savait sourire et se faire,
Près des belles comme au combat.

826.

Mot-carré.
Mon premier a son cours en basse Normandie;
Mon deux fut un impôt dont le peuple était las;
De bons livres mon trois su faire un incendie;
Sans mon quatre, lecteur, tu n'existerais pas.

827.

ΑΥΓΕΙΣ.
499.
Κατενίζει τὴν Ἅγιαν Λίκαντερναν (coiffer sainte Catherine), εἰνε φρούς λεγομένην περὶ κόρης ὑπερόδους τὸ ελασσὸν κέμπτον τὴν ἄκην τῆς ἄκης. Καὶ δη μὲν ἀρχὴν τῆς παρασκιώδους ταῦτης φράσεων εἶναι ζηνωστος, ἀλλὰ τηναὶ τῆς ὅμοιος εἴει λίκαντερναν. Παλλελι δὲ κόρην

τῶν ἡγεμονικῶν οἰκῶν μετὰ πολλῆς φαιδρότητος κατενίζει τὴν Ἅγιαν Λίκαντερναν.

Ἀπέρρευτος δε δητὸς ἡ πατάλογος τῶν ἐκ βασιλικοῦ αἵματος τοιούτων τιναίδων. Καταλέγουμεν δὲ δύμας ἑταῖδα τιναίδων πρὸς πάραμυθαν τῶν ἐκ κοινοῦ αἵματος τιναίδων, αἵματος τῶν οἰκοῦντων Βλέπουσαι δέται τὸ τησαντεῖ καὶ εἰκαστεῖ τε χωρὶς νὰ ἔχουσι σόζυγον.

Καὶ δη διὰ μὲν τῷ Γαλλίᾳ τῷ Ὄρλαντιδῶν οἶκος ἔχει

τὴν ἡγεμονίδα Μαρίαν Χριστίναν κόρην τοῦ δουκοῦ καὶ τῆς

δουκίσσης Μορκανού, οὐσαν ἑπτὴ εἴκοσι εἰκοσιτριήν καὶ εἰκοσιτριήν. Εν δὲ τῇ

Γερμανίᾳ αἱ ἡγεμονίδες αἱ κτενίσσασαι τὴν Ἅγιαν Λίκατερναν—διὰ παντὸς θεοῦ—εἰνε ἀμέτρητοι. Μεταξὺ ἄλλων δι-

πάρχει δὲ ἡγεμονίς Ἐλισάβετ τοῦ Βάδου οὗσα τριῶν καὶ

τεσσαράκοντα ἑπτῶν αἱ ἡγεμονίδες Θηρεσία καὶ Ἀλεξανδρία

τῆς Βαυαρίας, ἡ Φρειδερίκη καὶ ἡ Μαρία τοῦ Ἀνούσερου, ἡ

Ἄμαλλα, καὶ ἡ Παυλίνα τοῦ Σλέσβιχ Ὀλαστάν, ἡ Φρειδερί-

κη, ἡ Παυλίνα, ἡ Ματθίλδη, ἡ Ἰδα, ἡ Πέρσα, ἡ Φρίδη

καὶ τε οὐδὲ πόσαι ἄλλαι, τῆς Διπλῆς ἡ δούκισσα Μαρία

τοῦ Μεχεμενδρού, ἡ ἡγεμονίς Θηρεσία τοῦ Ολενδρού,

ἡ Θηρεσία καὶ ἡ Μαρία τῆς Σαξωνίας, ἡ Ἰδα καὶ ἡ

Ἐλισάβετ τοῦ Σχερβέρούρογου καὶ ἡ Καρλάττα τῆς Σουη-

δίσης ἡ πρὸς τριῶν καὶ εἰκοσιν ἑπτῶν κτενίσσασα τὴν Αϊλαν.

Ἐτού τὸ δόγμα δὲ τούτο εἰχει καταταχθῆ πρὸ πεντακοτετρήν

θυγάτηρ τοῦ Βλέμερχ η πρὸ τοῦ: λαδοῦσα σόζυγον τὸν

κόρην Ραντάνο. Ή δὲ ἡγεμονίς θύρα ἡ τοῦ ἡμιτέρου βα-

σιλέων διδελφή η κατ' αὐτὰς γινομένη σόζυγος τοῦ δουκό-

Κούμπερλανδού, ἡ πτενίστη τὴν Ἅγιαν Λίκατερίνον τοῦ Σε-

πτέριδρον τοῦ παραλόντος Κρούς 1878.

800.

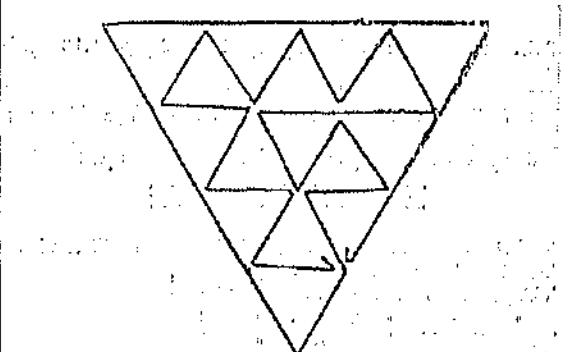
Πρὸ τὸν δὲ Πέτρον δητὸς 72 καὶ δὲ Παύλος 36 ἑπτῶν

* 20 * * 54 * 18 *

* 20 * * 48 * 12 *

* 20 * * 46 * 0 *

BOI.

801. Παραφύλαξ: Ἐπαρχία τῆς Μεκρᾶς Ἀσίας μεταξύ

Κιλίκ, καὶ Αιδ., συνοικισθεῖσα μετὰ τῶν ὁλων τῆς Φρού-

ρας διὰ τοῦ Ἀρχιλόχου καὶ Κάλγαντος Πανελλήνων

[πάτε, φυλή] (Πάρος, Αιδρας, Μῆλος, Φολλήαδρος, Ὅρα,

Λευκάδ., Ἰος, Ἀνάφη). — 802. Η ἀχαριστία εἰνε ἡ με-

λαντερέα τῶν κακῶν. — 803. Ακάτιον - τον - δν. —

803. Λ' ον περδεις αὖτις ειν περδιντι τον σιν σιν.

— 804. Λογιστής - πον - δν. — 805. Μορ-νιόλο. — 806. Σάντεα (Jules).

Κυρια: ** Μ. Πηνελόπη * Βαριά Λ. Κωνστ. * Ελύν **

* Ανδρώνος κυρια, Μία φίλη τῆς Εστίας, Μαργαρίτα καὶ

Μαρία Ν. Λαγκαδά, * Ιουλία Χριστοφόρου (Κωνσταντίνου-

πόλεως), Ελένη * Απ., * Ελένη Ι. Χριστοφόρου (Περιστώ),

Μαρία Ν. Μανώτου (Ζακόνθου), Μαρία Α. Μίχου, καὶ Ζ.

Αγγελιάδης, Λερίνας Paul, Α. καὶ Π. Χάγερ, Ernest Pol-

lissier, Α. Τερζέλι, Σήσιμος Π. Δυκούδης, Ιωάννης Α.

Φουστάνος, Ι. Λ. Καντακόζης, Φίλος πουσέλη, Κ. Ι. Τσού-

χλος, Α. Β. Φορτζη, * Λγγελος Ν. Λαγκαδάς, Lord Tho-

mas, K. I. Δράκος, Ιωάννιος Φορτζης, * Αντ. Σ. Δραγά-

τονης, Ο. Ε. Φ. Π. Χαλούσλος, Σ. Κεινούχι (Περιστώ),

Μάλης (Σμύρνης), Ι. Ν. Χατζόπουλος καὶ Κ. Θ. Παπαλογ-

κης (Πατρών), Ι. Κ. Τζάθας (* Ίδας), Γεωργίου Σ. Κων-

στής (Κερκύρας), Ι. Γ. Παναγιωτίδης (Θεσσαλονίκης).